

M'HA VINGUT A VEURE un empresari de no més de 35 anys per parlar-me de com veu les coses. És un xicot que dirigeix una empresa d'implantació de solucions de gestió per a empreses privades i el sector públic, que té una plantilla d'uns quaranta consultors i que en aquests moments mira de fer el salt cap als cent consultors. Volia que li expliqués com veia alguns sectors a Catalunya i compartir amb mi les seves visions sobre les estratègies de consolidació de la seva companyia. Al final ha passat el que havia de passar: ha estat ell qui m'ha il·luminat sobre alguns punts importants de la marxa del país. En parlar del procés de contractació de nous consultors per a l'empresa m'ha advertit del problema més important amb què s'enfronta en aquest moment: l'altíssima rotació en els llocs de treball dels joves, provocada per motius subjectius. M'ha dit: «No saps el que ens està venint. En aquests moments, la meua capacitat de retenció és molt escassa. El compromís és baix i costa molt capitalitzar una relació professional amb els més joves. Per això he decidit orientar els processos de selecció de nous consultors d'una manera diferent. Saps que busco titulats mitjans i superiors. Les qualificacions acadèmiques i l'experiència que puguin aportar són importants. Però ara mateix busco molt més l'actitud que l'aptitud».

LECTURES POLÍTIQUES

▶ ANTONI VIVES

Actitud i aptitud

— píndoles —

«Un jove **EMPRESARI** m'ha advertit del problema més **IMPORTANT** amb què **S'ENFRONTA** en aquest moment: l'altíssima rotació en els llocs de treball dels **JOVES**»

He pensat en la conversa diverses vegades. En primer lloc, és interessant tenir en compte que qui m'ha fet la reflexió és un xicot de força menys de quaranta anys, un empresari que abans ha fet durant força temps de treballador per compte d'altri i que, per tant, sap el que és sentir l'alè del cap darrere l'orella. Val a dir que créixer professionalment i personalment sense aquesta sensació en un moment o altre de la vida (sobretot en fer els primers passos professionals) pot constituir un dels problemes fonamentals a l'hora

de generar persones adaptables a totes les circumstàncies. M'ho ha dit una persona que es mou en un entorn que podríem dir d'èxit: els sous són elevats, els ambients de treball són confortables i les relacions i els contactes que ofereix són més que llaminers. Tot i que l'empresa treballa per a tot l'Estat, el salt el fa bàsicament a Catalunya. No em diu que els problemes de compromís siguin més elevats aquí que en altres territoris de l'Estat, però tampoc no em diu el contrari. Tot plegat m'ha dut al terreny de la moral col·lectiva, a la

«En aquests **TEMPS** trobo a faltar polítics amb un punt d'actitud que tot **COL·LECTIU** necessita per **RENDIBILITZAR** l'aptitud. El **LIDERATGE** és generador d'actitud»

— píndoles —

manera com construïm societat i com orientem ambició i bé comú.

Hi pensava també en veure jugar el Barcelona l'altre dia contra l'Olympique de Lió. Que malament que va jugar el Barça la primera part i el començament de la segona! Sembla mentida que un equip amb tanta aptitud ho faci tan i tan malament. Alguns dels seus jugadors més importants s'arrossegueu pel camp i, de moment, no sembla que hi hagi solució a la vista. En el moment en què l'entrenador va substituir Ronaldinho per Iniesta, la cosa va millorar.

L'actitud d'aquest era molt més positiva que la de l'altre. I això es va afegir a l'actitud de Messi i de la resta de jugadors, que, de mica en mica, es van encomanar les ganes de posar-se l'equip a l'esquena d'aquest parell de jugadors. Amb la seva actitud van saber treure rendiment de l'aptitud. Amb les ganes de posar-se l'equip a l'esquena van saber aixecar la moral dels companys i van obtenir un resultat bo per al conjunt de l'equip, i dels socis i seguidors, no cal dir-ho.

En aquests temps nostres de tribulació nacional, en què sembla que no hi ha horitzó que no sigui anar fent i prou, trobo a faltar aquest punt d'actitud que tot col·lectiu necessita per rendibilitzar l'aptitud. En parlo força vegades en aquest espai, i avui em repetiré: el lideratge és generador d'actitud. I el lideratge polític bo és el lideratge que genera actitud en el conjunt de la nació. Si l'actitud positiva desapareix, és que hi ha un problema de lideratge. No vull dir que tot depèn d'aquest. Ja sabeu que m'agrada dir que no ho podem demanar tot a la política. Però, segur que amb una bona actitud, els líders polítics nacionals sabran treure suc de la seva aptitud.